

[Aksel Larsen.]

fra udlandet, så synes jeg, han skulle spørge sin partifælle, fhv. minister Ernst Christensen.

Endelig siger det ærede medlem hr. Harald Nielsen, at det er svært at se, hvad Aksel Larsen sigter imod; venstre har ikke noget at skjule. Ja men hvis venstre ikke har noget at skjule, så synes jeg venstre skulle gøre, som mit parti har gjort: offentliggøre sine regnskaber og erklære sig villig til at lade dem kontrollere; men hvis man ikke forstår, hvad jeg sigter imod, er jeg jo nødt til at forsøge at illustrere det. Jeg vil tro — nu er det altså et fuldkommen abstrakt eksempel, jeg nævner her; det er noget, jeg har fundet på i dette øjeblik, og det har intet med virkeligheden at gøre — at hvis man tænker sig, at et parti, som får alle sine stemmer fra landbrugere, får sin valgkamp betalt af industrikredse, så tror jeg nok, det vil have interesse for de pågældende landbrugere at få det at vide, for de vil dog vistnok, jfr. også hvad det ærede medlem hr. Holger Eriksen har sagt, tænke: Gud ved, om der ikke er noget galt her.

Det er ikke, som det ærede medlem hr. Iver Poulsen opfatter det, sådan, at det drejer sig for mig om at få statskontrol. Det drejer sig for mig om at få vælgerkontrol med, hvem der finansierer partiernes politiske agitation. Jeg ved udmærket vel, at det komplicerer spørgsmålet, også fordi det jo egentlig ikke er nok, at man kigger på partiernes hovedkasser. Der kan jo komme anonyme annoncer i aviserne eller anonyme flyveblade, og vi har dagblade her i landet, ja, ugeblade har vi også, og mange af disse blade giver et ret betydeligt underskud, som på en eller anden måde dækkes af partierne eller ved partiernes hjælp, og det er jo et spørgsmål, om man ikke i en lovgivning af denne art også burde tage hensyn til finansieringen af aviserne. Jeg ved godt, at der er en mængde komplicerede problemer, og derfor er jeg glad for, at man er så villig til at undersøge spørgsmålet nærmere og overveje, om der er noget at gøre, og jeg fortsætter naturligvis med at anbefale det, vi foreslår.

Jeg vil til slut kun sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at nu forstår jeg, at hans parti ikke har forladt ideen om, at faglige organisationer ikke må støtte poli-

tiske partier. Det var ret interessant at få understreget, at det er faglige organisationer, det drejer sig om. Dertil hører dog formentlig også sådanne faglige organisationer som arbejdsgiverforeningen, og det ville være meget interessant at få at vide, om den støtter politiske partier og med hvor meget. Det, der var mangelen ved det ærede medlems forslag i sin tid, var, at det ikke tog hensyn til personer. En person, det er jo det ærede medlem hr. Iver Poulsen, og det er mig, og det er alle os, som er her i dette lokale, men det er også juridiske personer, aktieselskaber, store industrivirksomheder, bankforetagender o. s. v., og det, jeg tænker på, er også at få en vis kontrol med, hvad disse juridiske personer yder af ganske meget store bidrag til en bestemt politisk agitation for at påvirke vælgerne til at stemme for dette eller hint parti.

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen afviste min kritik med, at der findes ikke partier, der har en sådan ligelig repræsentation ud over hele landet, at man kan tale om, at det forslag, det ærede medlem her har fremsat, kan komme til at virke meningsløst. Jeg tog eksemplet med ca. 12.000 vælgere i hvert af områderne, men vi kan da ganske roligt tage 3 andre ganske tilfældige tal, blot de ligger under 13.500. Vi kan sige 12.000 i ét område, 4.000 i et andet, 10.000 i et tredje, så har vi 26.000 stemmer, 26.000 vælgere, og det er stadig væk ca. dobbelt så mange som det antal vælgere inden for et ganske bestemt område, der ifølge forslaget bør have repræsentation i folketinget. Det vil sige, at halvt så mange som i de partier, der har den brede tilslutning, kan få repræsentation, mens det større parti ikke kan få det. Det er ikke demokratisk.

Hvad angår bestemmelsen om midler fra faglige organisationer, som jeg nævnte — ja, det stod i vort forslag, og hvis jeg ikke husker meget forkert, var det det ærede medlem, som netop omtalte også de juridiske personer, og jeg sagde, at vi havde ikke noget imod, at man drøftede det spørgsmål i et udvalg; så kunne man jo se, hvilke resultater man kom til. Vi stillede os ikke afvisende, men vi var jo ikke med i udvalget. Jeg har ikke glemt, at det ærede medlem foreslog, at vi skulle være med i